

Július/1-2012

A MUNKAVÁLLALÓ ÉVI SZABADSÁGRA VALÓ JOGA

A munkavállaló évi szabadságra való jogát a munkáról szóló törvény 68 – 76-ik és 114-ik szakasza szabályozza.

Évi szabadság használatára teljes terjedelemben a naptári évben a munkavállaló hat hónapi megszakítás nélküli munka után szerez jogot (folyamatos munka összesen legfeljebb 30 munkanapnyi megszakítással).

A munkavállalónak a naptári évben évi szabadságra van joga - összhangban a munkáról szóló szerződéssel és az általános aktussal – legkevesebb 20 nap erejéig. A törvényes minimum növekszik a munkához való hozzájárulás, a munkafeltételek, a munkatapasztalat, a munkavállaló szakképzettsége és más, az általános aktusban és a munkaszerződésben meghatározott egyéb mércék alapján.

Az évi szabadságot a naptári évben az egész esztendő folyamán, egészében, vagy részletekben ki lehet használni. Amennyiben több részletben kerül kihasználásra az évi szabadság, az első részt legalább három hét hosszúságban kell a naptári év folyamán kihasználni, a másik részt pedig a következő naptári évben, legkésőbb június 30-ig. A munkavállaló köteles évi szabadságának első részét a naptári év folyamán kihasználni, illetve megkezdeni annak kihasználását. Amennyiben ezt nem teszi meg, elveszíti az évi szabadságra való jogát. A munkavállaló, aki szülési szabadság, vagy újonnan született gyermeke ápolása miatt hiányzik a munkahelyéről, vagy gyermeke külön ápolása miatt egészében, vagy részben nem használta ki évi szabadságát, jogosult arra, hogy teljes egészében, vagy a fennmaradt részben az elkövetkező naptári évben használja ki azt, mégpedig június 30-ig.

A munkaadó dönt az évi szabadság kihasználásának időpontjáról, miután előzőleg konzultál a munkavállalóval. A munkaadó legkésőbb 15 nappal az évi szabadság megkezdésére kijelölt időpont előtt eljuttatja az évi szabadság kihasználásáról szóló végzést a munkavállalónak. Amennyiben a munkaadó nem juttatja el a végzést a munkavállalónak, eljárását az évi szabadságra való jog megvonásának tekintik.

400.000-től 600.000 dinárig terjedő pénzbüntetéssel sújtható a szabálysértésért az a jogi személyiségnek számító munkaadó, illetve 100.000-től 300.000 dinárig terjedő pénzbírsággal a szabálysértésért az a vállalkozó, aki munkavállalójától megvonja az évi szabadságra való jogot.

A Vállalkozói Tájékoztató tartalmából:

- 1** *A munkavállaló évi szabadságra való joga*
oldal
- 2** *Keresettérítés az évi szabadság idejére*
oldal *Kártérítés a ki nem használt évi szabadságért*

- 3** *Régi kézműves foglalkozások, ill. háziipari termékek előállítására*
oldal

- 5** *Régi foglalkozások és kézművesség - Az átalányadózás -*
oldal



KERESETTÉRÍTÉS AZ ÉVI SZABADSÁG IDEJÉRE

A munkáról szóló törvény 14. szakasza alapján a dolgozónak joga van keresettérítésre arra az időre, amit évi szabadságának kihasználása miatt nem tölt a munkahelyén, mégpedig az évi szabadságának megkezdése hónapját megelőző három hónapban megvalósított átlagos keresete magasságában, az általános aktusokkal és a munkaszerződéssel összhangban. Az évi szabadság idejére vonatkozó keresettérítés elszámolásának alapját képezi minden olyan jövedelem, amely a munkáról szóló törvény 105. szakasza 3-ik bekezdése szerint a jövedelmet képezi, és pedig:

- A megelőző három hónapban ténylegesen munkával töltött órákért kifizetett kereset, a keresetnek az a része, amit a teljesítmény alapján, jutalomként, bónuszként, stimulációként és hasonló címen kifizettek ki a munkavállalónak,
- Az előző három hónapban kifizetett keresetnövelés az ünnepnapokon végzett, továbbá éjszakai, vagy váltásokban végzett munkáért, továbbá túlórákért, holt munka címén, és egyéb, a munkáltató általános aktusaiban előírt keresetnövelés címén kapott a munkavállaló.
- Egyéb kereset-jellegű jövedelmek, amelyek a megelőző három hónapban kerültek kifizetésre (egytálétel, nyaralási pótlék, tereppótlék, különlési pótlék, és más, a munkavállalónak járó, kereset-jellegű jövedelem)

Az előző három havi átlagkereset meghatározásához csak azokat a munkaórákat veszik alapul és szomolják el, amelyeket a munkavállaló az adott három hónap folyamán ténylegesen munkával töltött el.

A megelőző három hónapban kifizetett keresettérítéseket (betegszabadság, évi szabadság, fizetett szabadság idejére, stb.) valamint a munkahelyről való távollét idejére kifizetett órabérek nem veszik figyelembe annak a térítésösszegnek a kiszámításánál, amely alapul szolgál a keresettérítés összegének meghatározásakor. Az előző három havi átlagkereset kiszámításakor csupán azokat a munkaórákat veszik figyelembe, amelyek során a munkavállaló az adott három hónapban tényleges munkát végzett.

Mivel a keresettérítés alapjának meghatározásakor minden olyan keresetet figyelembe vesznek, amelyet a munkavállaló a megelőző három hónapban megvalósított munkahelyén, meg kell határozni az adott három hónapos időszakban ténylegesen megvalósított munkaórák számát, illetve összegét (rendes munkaidőben, túlórában, éjszakai műszakban, ünnepeken), hogy megállapíthassák az előző három havi, munkaóra lebontott átlagkeresetet.

Keresetnek a munkáról szóló törvény 105-ik szakaszának 2-ik bekezdése értelmében az a kereset számít, amely tartalmazza a kereset alapján kifizetett adót és járulékokat.

Az évi szabadság idejére szóló keresettérítésnél nem számolják el a holt munkát, mert azt már figyelembe vették a térítés összegének meghatározásakor.

Annak a munkavállalónak, aki az évi szabadságának megkezdése előtti három hónapban nem kapott keresetet (fizetést, bért), hanem keresettérítésben részesült (például betegszabadságon, azaz táppénzen volt), és a munkahelyére való visszatérés hónapjában veszi ki évi szabadságát, keresettérítésként alapkeresetét számítják ki, amelyet a munkáról szóló szerződésben rögzített alapkereset képez, és amelyet a munkavállaló megkapott volna, ha a szóban forgó időszakban dolgozik, megnövelve a holt munkával.

Amennyiben a munkavállaló az előző három hónapban részben dolgozott, részben pedig hiányzott a munkahelyéről (betegszabadság, évi szabadság, stb.) és a folyó hónapban szeretné kihasználni évi szabadságát, a keresettérítés kiszámításánál a ténylegesen ledolgozott munkaórákat és az elszámolt, kifizetett keresetet veszik alapul. A térítési alapba nem számítódnak be sem az órák, sem a keresettérítési összegek.

KÁRTÉRÍTÉS A KI NEM HASZNÁLT ÉVI SZABADSÁGÉRT

A munkavállaló nem mondhat le az évi szabadságra való jogáról. Amennyiben a munkáltató végzést hozott az évi szabadságról, de a munkáltató hiábájából a munkavállaló nem tudta kihasználni évi szabadságát, a munkavállalónak kárpótlásra van joga a ki nem használt évi szabadság miatt, mégpedig az előző három hónap során megvalósított átlagos havi keresete összegéig, továbbá nyaralási pótlékre is, a munkaadó általános aktusai és a vele kötött munkaszerződés értelmében. Ezekre a jövedelmekre kifizetésükkor

adó és járulékok fizetendőek, mint a keresetekre, amennyiben a munkavállaló még a munkáltatónál dolgozik (nála van munkaviszonyban). Amennyiben a munkavállaló már nincs munkaviszonyban munkaadójánál, a kártérítés és a nyaralási pótlék kifizetésekor az egyéb jövedelmekre vonatkozó adót kell elszámolni, 20 %-os kulcs szerint, miután levonják a szabályozott költségek 20 %-át, azzal, hogy nem kell szociális járulékot fizetni, amennyiben benyújtják a PP OPJ-8-as űrlapot és az adó részletezését/specifikációját.



RÉGI ÉS KÉZMŰVES FOGLALKOZÁSOK, ILLETVE HÁZIIPARI TERMÉKEK ELŐÁLLÍTÁSA

Jogi szabályozás

Új szabályzatot hoztak, amelyben meghatározzák azokat a munkákat, amelyek régi és művészeti, illetve kézműves foglalkozásnak, valamint háziipari tevékenységnek számítanak, ezek tanúsítvánnyal való elismerésének (szabványosításának) módját, valamint a kiadott tanúsítványok külön nyilvántartásának vezetését, amely Szerbia Köztársaság Hivatalos Közlönye 56/2012-es számában jelent meg és 2012. június 13-án lépett hatályba.

Ez a szabályzat közelebbről is meghatározza azokat a munkákat, amelyek művészeti, kézművességi, vagy régi, illetve háziipari tevékenységnek számítanak, továbbá az ezekkel kapcsolatos tanúsítványok kiadásának módját, és a kiadott tanúsítványok külön nyilvántartásának vezetését.

Régi szakmáknak számítanak azok a foglalkozások, amelyek során olyan módon, föltételek mellett és anyagokból készítene, vagy feldolgoznak tárgyakat, amellyel őrzik és kifejezésre juttatják a hagyományos népi alkotásokat, illetve népművészetet.

Régi szakmáknak számítanak: fazekas (göloncsér) cserépedény-készítő, kazánkészítő, bogjár, kádár, szövő (kézi szövés régi szövőszéken, szőnyegek, rongyszőnyegek, szövet, selyem és más anyagok hagyományos elkészítése), szabó és abaszabó, népviselet-készítő, paplankészítő, köszörős, kovács és patkolókovács, harangöntő, illetve harangkészítő, csöngettyű- és csöngőkészítés, bocskoros, tímár, irhakészítő, szűcs, szőrmefeldolgozó, lószerszám- és nyeregkészítő (kézi domborművek készítése a bőrben, bőrpréselés, stb.), fafeldolgozó, klompa- és fapapucs-készítő, egyedi cipők kézi elkészítése a cipész szakágban, órák (órák és időmérő szerkezetek javítása, karbantartása, alkatrészek kézi kidolgozása), gyékényfonó, papucsos, pokróckészítő, gyapjúfonó és tiloló, kötélfonó, kőfaragó (kézzel készített természetes és műkő-tárgyak), kosárfonás, hánCBSból, rostból, raffiából, szalmából, nádból és hasonló alapanyagokból való tárgyak készítése, zsinór- és paszománykészítés, faggyúöntés és mézeskalácsos, üvegfúvás, kelme festés, szappankészítés, parókakészítés, szita- és rostagyártás. Ugyancsak régi szakmának/foglalkozásnak számít még a mészégetés, faszén- és kátránykészítés, mécsesek és viharlámpák gyártása, kártolófésűk, tilolók, gyaratolók készítése, az edényjavítás, az edények cinezése, ónozása és zománcozása, kályhacserép és tűzálló téglák előállítás, népi hangszerek hagyományos módon történő készítése

és javítása (guzlica, furulya, kettős pásztorsíp, gajda, okarina, hegedű, stb.), posztóvanyolás és gyapjúfonás, hagyományos módon történő selyemkészítés, kefék, söprűk, ecsetek és más hasonló tárgyak előállítása (állatszorból, cirokból, vesszéből, gyepütökből, szigormagból, és hasonló), kútásás, köszörű- és malomkőkészítés, madarak és más állatok preparálása és kitömése, állati eredetű toll tisztítása, kézi aranymosás hagyományos módon, halászhalók kézi szövése, kéményseprés, fiákeres szolgáltatás, kézi csónakkészítés fából és hagyományos módon, útburkolás. Ugyancsak régi foglalkozásoknak, illetve szakmáknak tekinti a törvényhozó az élelmiszerek hagyományos módon történő előkészítését, illetve előállítását. Ilyenek: cukrász, szódagyártó, üdítőkészítő, gabonaörlés a patakokra épült vízimalmokban, növényei eredetű termékek hagyományos módon történő feldolgozása, kenyérsütés cserépedényben vagy sütőharang alatt, mézeskalácsos, állati bélfeldolgozás, illetve kikészítés, az egyes hústermékek hagyományos módon történő el- és előkészítése, egyes tejtermékek hagyományos módon történő készítése. Szintén régi szakmáknak számítanak azok a foglalkozások, amelyek termékei részben vagy teljes egészében építőipari objektumokhoz, épületekhez köthetők. Ezek a szakmák jobbra az államilag védett, a hagyományos kultúrához tartozó létesítmények fenntartásához és/vagy felújításához kapcsolódnak. Ebben az értelemben számít régi foglalkozásnak a szárazfalak, illetve kőfalak építése és rekonstrukciója, vert falú épületek építése és/vagy felújítása, falverés, favázás épületek építése és/vagy rekonstrukciója, zsindelek készítése (lakóházak, gazdasági épületek és fatemplomok fedésére), valamint a vályogverés és a vályoggal történő építés.

Folytatás a 4. oldalon



Művészeti foglalkozásoknak, kézművességnek számítanak azok a tevékenységek, amelyek nemes anyagokat, követ, fémet, fát, textilanyagot, üveget, vagy mást formáznak meg, és amely folyamat során kifejezésre jut az előállító személyes ízlése, ügyessége saját elképzelése és vázlata, illetve más személy ötlete és elképzelése vagy terve alapján.

Művészeti foglalkozásnak számít a faliszőnyegek készítése és egyéb művészeti szövőmunkák, a fa, kő, üveg, agyag, gipsz és hasonló anyagok művészi megmunkálása, a nemesfémek feldolgozása (aranyműves, ezüstműves, ötvös, ékszerész és hasonló) féldrága- és drágakövek megmunkálása (törés, vágás, csiszolás, fényezés, stb.), művészi vésnői munkák és pecsétkészítés, a kaligráfia, vagy művészi betűk írása kézzel, fiákerek és hintók kézzel való díszítése, címerek rajzolása és hasonló), kovácsoltvasból, rézből vagy más fémből készült tárgyak előállítás, textílfestés és más szövetek díszítése, művészi hímzés, művészi stoppolás/foltozás, művészi tárgyak készítése fából, intarzia, dombormű, stílbútorok és egyéb, fából készült tárgyak készítése és restaurálása, régi és ritka könyvek és festmények felújítása, művészi könyvkötés (könyvek és albumok, más hasonló tárgyak művészi kötése), művészfotók készítése és restaurálása, ingó és ingatlan műtárgyak, kulturális

MŰVÉSZETI FOGLALKOZÁSOK

javak konzerválása, rekonstruálása és restaurálása, papír, textil, bőr, fa, kerámia, üveg, kő, fém, fém alapanyagó műtárgyak festmények preparálása és konzerválása, az üvegfestés, kerámia, fa, kő, tojás, tök és hasonló anyagok díszítése és festése, szobai és más világítótestek, árnyékolók előállítása, díszítéssel és művészileg kézzel készített tárgyak előállítása papírból és kartonból, szakrális és egyéb használati és dísz tárgyak művészi kidolgozása és az ikonfestés, aranyozás – kézi megformálással és aranylapok felvitelével (aranyozás), művészi ékszerkészítés fémből (kivéve a nemesfémeket), klirit, üveg, strassz és hasonló alapanyagokból, művészi vitrázsok kidolgozása, kalap- sapka- és más fejfedő, továbbá kesztyűk készítése a hozzájuk tartozó díszítőelemek kézi és művészi kidolgozásával, színpadi kosztümök, jelmezek szabása és varrása, bábok különböző anyagokból kézzel való elkészítése a bábszínházak számára (bábos szakma), művészileg megformált makettek kézzel való elkészítése (hajók, kereszték és hasonló) üvegekben, flaskókban és egyéb csomagolásokban, művészileg megformált egyéb ajándéktárgyak, fegyvergyártó - működésképtelen fegyverek másolatainak elkészítésére múzeumokban őrzött, létező hideg- és tűzfegyverek és az ilyen „fegyverek” tartozékai, alkotó elemeinek elkészítésére.

Háziipar

Háziiparnak számítanak azok a munkák, amelyek során túlnyomórészt kézzel állítanak elő olyan termékeket, amelyeknek kifejezetten népművészeti esztétikai jellegük van.

Háziipari tevékenységnek számít: a kötés és horgolás, csipkekészítés, asztalterítők, díszítő elemek és részletek, ruházati cikkek előállítása, különböző ruházati cikkek díszítése kötéssel és horgolással, a cérna és a gyapjú áttekerése és kominálása, az ajándéktárgyak készítése, népi motívumokkal díszített tárgyak készítése, fából házilag készített tárgyak előállítása (orsók, guzsalyok, rokkák, nyújtófák, fateknők, dézsák, csészék és hasonló használati tárgyak), bőr- és textilhulladékokból (patchwork), kliritből és hasonló anyagokból különböző tárgyak készítése.

A termékek szertifikálásának/ tanúsítványozásának módja

A felsorolt termékek a deklaráción és az ilyen termékekre külön szabályzatban előírt megjelölésen kívül külön is megjelölhetők a „régis mesterségek terméke”, „kézműipari termék”, „művészeti háziipari termék” megnevezéssel, stilizált nyitott tenyér jelével, amelyre a tanúsítványt előzőleg meg kell kérni az illetékes, esetünkben a gazdasági és regionális fejlesztési minisztériumtól.

Amennyiben a régi szakmák által előállított termékek egyúttal általános használati tárgyakként a közfogyasztásba kerülnek, rendelkezniük kell az előállító igazolásával, hogy az előzetes laboratóriumi vizsgálatok alapján ezek a termékek megfelelnek az egészségügyi előírásoknak, azaz nem károsak a fogyasztó egészségére.

Amennyiben a régi foglalkozások valamelyike által előállított élelmiszer a közfogyasztásba kerül, ugyancsak rendelkeznie kell a termelő által mellékelte tanúsítvánnyal, amely szerint a laboratóriumi vizsgálatok alapján a szóban forgó termék megfelel a vonatkozó élelmiszerbiztonsági előírásoknak.

Folytatás az 5. oldalon



A tanúsítványozási eljárást a bejegyzett gazdasági szubjektumnak kérelmeznie kell (nincs külön előírt formája). A kérelmet a gazdasági és regionális fejlesztési minisztérium illetékes osztályánál (Sektor za uprave i nadzorne poslove u oblasti privrednih registara, Ministarstvo ekonomije i regionalnog razvoja, Beograd, Bulevar kralja Aleksandra 15) kell benyújtani.

A kérelemhez mellékelni kell a szükséges bizonylatokat (a gazdasági nyilvántartási ügynökség gazdasági szubjektumok nyilvántartásánál elvégzett bejegyzésről szóló végzés fénymásolatát, a foglalkoztatottakra vonatkozó adatokat, amennyiben vannak alkalmazottak, és az admisztrációs illeték befizetéséről szóló bizonylatot). A tanúsítványozási/szertifikális eljárás megkezdésének feltétele, hogy a vállalkozó, illetve más szubjektum aktív, továbbá, hogy a tanúsítványozást arra a tevékenységre kérelmezi, amelyet domínánsként jegyeztek be a szubjektum székhelyén, vagy a székhelyén kívüli területen (a vállalkozó kihelyezett helyszíne), illetve a jogi személy bejegyzett részlegének helyén.

Amennyiben vállalkozóról van szó, a felsorolt tevékenységeket és termelést személyesen és közvetlenül ő maga végzi. Amennyiben a vállalkozó számára más személyek is dolgoznak, munkaviszonyban kell, hogy legyenek a vállalkozónál, vagy más, a törvénnyel összhangban lévő alapon kell, hogy alkalmazza őket. Ebben az értelemben az említett kérelemhez mellékelni kell az így alkalmazott dolgozókról szóló bizonylatot. Amikor gazdasági társaságról beszélünk, illetve kisipari szövetkezetéről, akkor mellékelni kell a bizonylatot a gazdasági társaságban alkalmazott dolgozókról, illetve a kisipari szövetkezet tagjairól, akik közvetlenül részt vesznek azoknak a termékeknek az előállításában, amelyekre a tanúsítványt (sertifikát) kérelmezik.

A minisztérium képviselői kiszállnak a helyszínre, követlenül ellenőrzik (terepi ellenőrzés) a gazdasági szubjektumnál a termék előállításának módját, ami után – amennyiben az előírásoknak, és a konkrét tevékenység szakmai előírásainak is eleget tett a vállalkozó -, tanúsítványt adnak ki az állami szerv hivatalos dokumentuma formájában. A kiadott tanúsítványok a kiadás napjától számított tíz évig érvényesek, illetve hatályosak.

A kiadott tanúsítványt bejegyzik a kiadott tanúsítványok külön nyilvántartásába, amelyet a gazdasági és regionális fejlesztési minisztérium főntebb említett osztályán vezetnek. A regiszterben szereplő adatokat nyilvántartják a gazdasági nyilvántartási ügynökségnél, és megjelentetik az ügynökség internetes honlapján. Mezőgazdasági termelő, aki aktív státussal rendelkezik a mezőgazdasági gazdaságok regiszterében, amelyet a pénzügyminisztérium kincstári igazgatósága állított ki, nem kérelmezhet ugyanilyen eljárást, és nem is kaphat tanúsítványt. Ugyanez vonatkozik a különböző társulásokra, mint nonprofit szervezetekre, amelyek jogi személyiségi státussal rendelkeznek ugyan, de hivatalosan nem gazdasági szubjektumok.

RÉGI FOGLALKOZÁSOK ÉS KÉZMŰVESSÉG - AZ ÁTALÁNYADÓZÁS -

Az a vállalkozó, aki régi, vagy kézműves szakmával, illetve háziiparral szeretne foglalkozni, amennyiben eleget tesz az átalányban fizetett adózás feltételeinek, ilyen irányú kérelmet nyújthat be a Köztársasági Adóhivatal közjvedelmeket megállapító és megfizető osztályához abban a községben, amelyben bejegyezték, illetve amelynek területén tevékenységét végzi. Az adók átalányban történő megfizetéséről a polgárok jövedelmének megadóztatásáról szóló törvénynek az a része rendelkezik, amely az önálló tevékenységből származó jövedelem adóztatását szabályozza.

Az átalányban való adófizetésre vonatkozó kérelmet az illetékes adóhatósághoz a gazdasági cégbejegyzési ügynökségnél történt nyilvántartásba vételt (regisztrálást) követő 15 napon belül kell benyújtani. Az átalányban való adófizetés jogát nem ismerhetik el annak a vállalkozónak, aki:

- 1) közkereseti társaság, illetve vállalkozás/üzlet alapítója,
- 2) aki a következő területeken dolgozik: nagy- és kiskereskedelemmel, kivéve a gépjárművek karbantartását és javítását, szállodákat és éttermeket üzemeltet, pénzügyi közvetítéssel és ingatlannal kapcsolatos tevékenységgel foglalkozik,
- 3) akinek tevékenységébe más személyek is befektetnek,
- 4) akinek tervezett forgalma a tevékenység megkezdésekor 3.000.000,00 dinárnál nagyobb,
- 5) aki úgy dönt, hogy vállalja a hozzáadott értékadó fizetését

Folytatás a 6. oldalon



A kérvényhez mellékelni kell:

- adóbevallási ívet az önálló tevékenységből származó jövedelmek előlegezett – végleges megállapításáról (PPDG-1 űrlap) a tevékenység megkezdésének napjától a folyó év december 31-ig terjedő időszakra,
- a körülmények leírását, amelyek nem teszik lehetővé az üzleti könyv vezetését (kivéve az átalányadózásban megvalósított forgalmat rögzítő üzleti könyv – KPO), például az üzleti könyvek vezetése megnehezíti a tevékenység végzését,
- az adatokat és körülményeket, amelyek hatással vannak a nyereség megvalósítására, mivel jelentőségük van az átalányadó összegének megállapításánál (például a hely, ahol az üzlet található – város vagy falu, az üzlet felszereltsége – magas technológia, vagy pedig használt, elavult felszerelés, az üzlethelyiség hasznos felülete, az alapító életkora és munkaképessége, az alkalmazott munkások és angazsált családtagok száma, stb.).

Amennyiben adottak az átalányadózás feltételei, az illetékes adóhatóság megállapítja az átalányjövedelem magasságát, ami az önálló tevékenységből származó jövedelmi adó alapját képezi, és erről végzést ad ki.

Az átalányjövedelem összegének meghatározásakor a kiindulópontnak, illetve alapnak a köztársaság területén az előző év folyamán egy főre eső megvalósított havi átlagkereset számít, amire az adót kivetik. Amikor az átlagkereset a városban, illetve községben, amelynek területén az üzlet székhelye van, 10 százalékkal kisebb, avagy nagyobb a köztársasági átlagnál, kiinduló alapként a városban, illetve községben megvalósított havi átlagkereset szolgál. A kiinduló alapot az átlagos havi kereset viszonylatában a fent leírt módon, tevékenységi csoportok szerint határozzák meg.

A vállalkozókat a jövedelmezőségi mércék és a forgalom nagysága szerint hét csoportra osztják, amelyek különböző mértékben, illetve százalékarányban adóznak: 25 %-tól 165 %-ig. A régi szakmák és a háziipari foglalkozások az első, tehát 25 százalékos csoportba kerülnek. Javasoljuk, hogy a tevékenység megkezdése előtt érdeklődjének az adóhivatalban, hogy az önök konkrét esetében – a fentebb felsorolt mércék szerint - mekkora lenne az átalányban megadóztatott jövedelem.

Felmentés a forgalom pénztárgép által rögzített nyilvántartása alól

Ama rendelet szerint, amely azoknak a tevékenységeknek a körét határozza meg, amelyek végzése során nem kötelező a forgalom pénztárgépen keresztüli nyilvántartása (Szerbia Köztársaság Hivatalos Közlönye, 61/10-es szám, a továbbiakban: Rendelet); azoknál a tevékenységeknél, amelyek a kézművességi, művészeti tevékenységek, továbbá régi és háziipari foglalkozások meghatározását szabályozzák (Szerbia Köztársaság Hivatalos Közlönye, 21/05 és 1/10, a továbbiakban: Szabályzat), a kőfaragói szakma kivételével (a szabályzat 3-ik szakaszának 2-ik bekezdése, 22-ik pontja) nem kötelező a forgalom pénztárgépen keresztüli nyilvántartása.

Háló Vajdasági Fejlesztési Alapítvány - Szabadka Vojvođanska Fondacija za razvoj "Halo" - Subotica Development Foundation of Vojvodina Háló - Subotica

Age Mamužića 11, Subotica - Szabadka

Tel.: +381 24 557 015, Fax: +381 24 555 775

office@vfhalo.eu

Támogatók:



BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Nonprofit Zrt.



Tartományi Gazdasági Titkárság

Tartományi Oktatási, Közigazgatási és
Nemzeti Közösségi Titkárság

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka Matice srpske, Novi Sad
334.72

PREDUZETNIČKI informator = Vállalkozói tájékoztató /
felelős főszerkesztő Tivadar Bunford. - 2012, Jul/ 1-2012. - Subotica :
Háló Vajdasági Fejlesztési Alapítvány, 2012-. - 30 cm
Mesečno. - Tekst na srp. i mađ. jeziku
ISSN 2217-9623
COBISS.SR-ID 272563463